

ASHA ARCHIVES

3782

१ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीतारुण्ये नमः ॥ प्राग्देहस्थायदासंतवचरणायुगं
 नाश्रितो नाश्रितो हं तेनाथा कीर्तिवर्गैः जठरजदहनेर्वाध्यमानो वलिष्ठे
 ॥ श्रित्वा जन्मान्तरन्तो पुनरिह भविता काश्रयः कापि सेवा ० क्षन्तव्यो मे प
 राधः प्रकटितवदने कामरूपे कराले ॥ १ ॥ बाल्ये बालाभिलाषैर्जडित
 जडमतिर्बाललीलाय सक्तो न त्वं जानामि मातः कलिकलुषहरां भोग
 मोक्षैकदात्री ॥ नावारो नैव यूजानवयजनकथानस्मृतिर्नैव सेवा ० क्ष

१

न्नव्यो ॥ २ ॥ प्राप्नोहं यौवनं वेदिवर सदृशैरिन्द्रियैर्दृष्टगात्रो नष्टप्र
 जः परस्त्रीपरधनहरणो सर्वदा साभिलाषः ॥ त्वत्पादांभोजयुग्मं क्षण
 मपि मनसान् स्मृतो हं कदापि ० क्षन्तव्यो ॥ ३ ॥ योढाभिक्षाभिलाषी सु
 तदुहितकलत्रार्थमन्यादिचेष्टः कृपापिः कुत्रयामीत्यनिशमनुदि
 नं चिन्तया जीर्णदेहः ॥ तोते ध्यानन्नवास्थानवभजनविधिर्नीमसंकीः
 र्त्तनं वा ० क्षन्तव्यो ॥ ४ ॥ वृद्धत्वे बुद्धिहीनः कृतविवसतनुः श्वासकाशा

निसारैः कर्मानर्होक्षिहीनः प्रगलितदशानः क्षुत्पिपासाभूतैः ॥ पश्चा
त्तायेन दग्धो मरणमनुदिनं ध्येयमात्रं न चान्यत् ० क्षन्तव्यो ॥ ५ ॥ कृत्वा
स्नानं दिनादौ क्वचिदपि सलिलं नास्ति तं नैव पुष्पं नो नैव श्यादिनिष्ठा क
चिदपि चकृता नापि भावो न भक्तिः ॥ न न्यासो नैव पूजा न वरुण कथनं
नापि चर्चा कृता ते ० क्षन्तव्यो ॥ ६ ॥ जानामि त्वां न चाहं भव भय हरणी
सर्वसिद्धिप्रदात्री नित्यातन्द्रोदये श्रीनिगमफलमयी नित्यश्रुद्धोदया

२

का १
द्या ॥ मिथ्या र्याभिलाषैरनुदितमभितः पीडितो दुःखसंघेः क्षन्तव्यो ॥ ७ ॥
कालाभ्रश्यामलांगी विगलितविकुरां खड्गमुण्डाभिरामां त्रासत्राणेष्टदा
त्री कुतयगणशिरोमालिनी दीर्घदेहां ॥ संसारस्यैकसारं मनसि न च कः
दाभावितो भावनाभिः क्षन्तव्यो ॥ ८ ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथेशः परिनमति सः
दा ॥ नित्यदा भोजयुग्मं भाग्याभावान्न चाहं भवजननि भवत्यादप्यंभ
जामि ॥ नित्यं लोभैः प्रमोहैः कृतविवशमतिः कार्मुकस्त्वां प्रयाचे ० क्ष

नव्यो॥॥रागद्वेषः प्रमत्तः कलुषयुततनुः कामनाभोगलुब्धः कार्याः
कार्याविवारीकुलमनिरहितः कोलसंज्ञैर्विहीनः॥ कध्याननेकवाः
अकिंचनमनुजयनं नैककिंचित्कृतो हं० क्षन्तव्यो॥॥१०॥ रोगी दुःखी द
रिद्रः परवशकृपनः पांशुलः पापवेता निद्रालस्य प्रसक्तः खजठरभर
णो व्याकुलः कंथितात्मा॥ किंते पूजाविधानं कचनतवनुतिः कानुरागक
वास्था० क्षन्तव्यो॥॥११॥ मिथ्याव्यामोहवर्गे परिहृतमसः लेशसंधातः

३

तस्य क्षुत्तृद्धिद्वान्वितस्य स्मरणविरहिण्यपापकर्तुः कुतश्चेत्॥ दारिद्र्यस्यः
कधर्मकचभजनरुचिः कस्थितिः साधुसंगेः क्षन्तव्यो॥॥१२॥ मातस्ताः
तस्य देहाजननिजठरगस्तावता त्वद्वशे हं त्वं कर्त्री कारपित्री करण
गुणमयी कर्महेतुस्वरूपा॥ त्वंबुद्धिश्चिन्तसंस्थाय ह मपि चरती सर्वः
मेव त्वमेव० क्षन्तव्यो॥॥१३॥ त्वं भूमिस्त्वं जलोद्यस्त्वमसि द्रुतवहस्त्वः
जगदायुरूपा त्वं वाकाशो मनश्च प्रकृतिरसि महत्पूर्विका हं कृते च

॥ आत्मा चैवासिमातः परमसिभवती त्वत्परं नैव किंचित् ० क्षन्नव्यो ॥ १४ ॥
४ ॥ त्वं काली त्वं च तारा त्वमसि गिरि सुता सुन्दरी भैरवी त्वं त्वं दुर्गा चि
न्नमस्तु त्वमसि च भुवना त्वं हिलक्ष्मीः शिवा त्वं ॥ धूमामातंगिनी त्वं त्व
मसि च वगला मंगला हिं युलाख्या ० क्षन्नव्यो ॥ १५ ॥ स्तोत्रेणानेन देवि
परिचरति जनोयः सदा भक्तियुक्तो दुः कीर्ति दुर्गसंघं परिनयति स ४
मुद्दि घ्नता नाशमेति ॥ नाधिर्याधिः कदाचिद्भवति यद्यि युनः सर्वदा